

Η Ελευθερία της Φλώρινας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

Η Φλώρινα είναι τόπος ιστορίας και μαρτυρίας. Βρίσκεται στα βορειοδυτικά σύνορα της πατρίδας μας, εκεί όπου η Μακεδονία αναπνέει το καθαρό φως της πίστης και της ελπίδας. Είναι πόλη με πνευματικό βάθος και καρδιά ελληνική. Στις πλαγιές και στις πεδιάδες της γράφτηκαν σελίδες ηρωισμού και ευγνωμοσύνης που δεν θα σβήσουν ποτέ από τη μνήμη των ανθρώπων.

Του Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας Ειρηναίου

Η 8η Νοεμβρίου 1912 αποτελεί μεγάλη και ιερή ημέρα για τη Φλώρινα. Είναι η ημέρα που η πόλη απελευθερώθηκε, η ημέρα που τα δάκρυα του πόνου έγιναν

δάκρυα ευγνωμοσύνης, όταν ο ελληνικός στρατός μπήκε θριαμβευτικά και ύψωσε τη σημαία του Σταυρού και της Πατρίδας¹. Οι καμπάνες των ναών αντήχησαν πανηγυρικά και ο λαός δοξολόγησε τον Θεό για τη μεγάλη Του δωρεά.

Η ελευθερία είναι δώρο του Θεού. Δεν είναι ανθρώπινη επινόηση, αλλά χάρη που δίνεται σε εκείνους που την ποθούν με καθαρή καρδιά. Ο Κύριος έπλασε τον άνθρωπο ελεύθερο και προίκισε την ψυχή του με τη δυνατότητα να διαλέγει το αγαθό ή το κακό. Χωρίς αυτή την ιερή δυνατότητα ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να αγαπήσει, να δημιουργήσει και να προσευχηθεί².

Η Φλώρινα για αιώνες έζησε μέσα στη σκλαβιά, αλλά ποτέ δεν σκλαβώθηκε η ψυχή της. Οι ναοί, τα σχολεία, οι οικογένειες, τα μοναστήρια έγιναν τα ιερά προπύργια του πνεύματος. Οι δάσκαλοι, οι ιερείς και οι μητέρες κράτησαν αναμμένη τη φλόγα της πίστης. Κι όταν ήρθε η ώρα της απελευθέρωσης, η πόλη ήταν έτοιμη να δεχθεί το θαύμα της³.

Οι στρατιώτες του ελληνικού στρατού, με ταπεινοφροσύνη και συγκίνηση, μπήκαν στην πόλη και προσκύνησαν τη γη που ξαναγινόταν ελεύθερη. Οι άνθρωποι έτρεξαν στους ναούς. Η δοξολογία τελέστηκε με δάκρυα και χαμόγελα. Ήταν η ώρα που ενώθηκε ο ουρανός με τη γη. Ήταν η ώρα που η ελευθερία έγινε προσευχή⁴.

Από τότε η Φλώρινα κρατά ζωντανή τη μνήμη της απελευθέρωσης. Κάθε χρόνο στις 8 Νοεμβρίου η πόλη γιορτάζει με πίστη και ευγνωμοσύνη. Οι εκδηλώσεις, οι παρελάσεις, οι ύμνοι και οι ευχές δεν είναι μόνο εθνικό καθήκον, αλλά λειτουργία μνήμης και ευχαριστίας προς τον Θεό⁵.

Η ελευθερία όμως δεν είναι μόνο ιστορικό γεγονός. Είναι καθημερινή ευθύνη. Δεν χαρίζεται, αλλά κατακτάται με αγώνα, με αλήθεια και με ήθος. Αν ο λαός ξεχνά, χάνει τον προσανατολισμό του. Αν μένει ευγνώμων, τότε ευλογείται. Γιατί η αληθινή ελευθερία δεν είναι να κάνεις ό,τι θέλεις, αλλά να πράττεις το θέλημα του Θεού⁶.

Στη Φλώρινα η ελευθερία συνδέθηκε πάντα με την πίστη. Ο τόπος αυτός έμαθε να ζει με τον Χριστό. Οι άνθρωποί του αγαπούν την Εκκλησία, τιμούν τους προγόνους, κρατούν ρίζες βαθειές μέσα στην παράδοση. Αυτό το πνεύμα τους κράτησε όρθιους και αυτό θα τους στηρίζει πάντοτε. Γιατί εκεί όπου κατοικεί η πίστη, εκεί κατοικεί και η ελευθερία⁷.

Η ελευθερία της ψυχής είναι ανώτερη από κάθε πολιτική ελευθερία. Ο άνθρωπος που έχει ειρήνη μέσα του δεν μπορεί να υποδουλωθεί από κανέναν. Όταν ζει μέσα στο φως του Χριστού, ακόμη και μέσα στα δεσμά του κόσμου, είναι ελεύθερος.

«Θα γνωρίσετε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει»⁸.

Η Φλώρινα είναι τόπος ευλογίας και μαρτυρίας. Έδωσε αγίους, ιερείς, δασκάλους και πατριώτες. Έδωσε ψυχές που θυσιάστηκαν για την πίστη και την πατρίδα. Και σήμερα καλεί όλους μας να σταθούμε άξιοι συνεχιστές αυτής της κληρονομιάς. Να κρατήσουμε την ελευθερία του τόπου μας καθαρή, όπως την παρέδωσαν οι πρόγονοί μας⁹.

Η μεγαλύτερη απειλή της εποχής μας δεν είναι οι εξωτερικοί εχθροί, αλλά η εσωτερική λήθη. Η αδιαφορία, η πνευματική νωθρότητα, η απομάκρυνση από τον Χριστό είναι μορφές σκλαβιάς που κλέβουν τη χαρά της ψυχής. Ο λαός που ξεχνά τις ρίζες του χάνει τη δύναμή του. Ο λαός που ευγνωμονεί τον Θεό ανανεώνεται. Γιατί η ευχαριστία γεννά φως και το φως φέρνει ελευθερία¹⁰.

Κάθε 8η Νοεμβρίου οι καμπάνες αντηχούν σαν προσευχή. Η πόλη ευωδιάζει από μνήμη και τιμή. Οι νέοι που παρελαύνουν, οι γέροντες που δακρύζουν, οι ιερείς που υψώνουν το Ευαγγέλιο, όλοι γίνονται κρίκοι μιας αλυσίδας που ενώνει το παρελθόν με το μέλλον. Και η αλυσίδα αυτή είναι ακατάλυτη, γιατί τη συνέχει ο Θεός¹¹.

Η Φλώρινα θα μένει πάντοτε φρουρός ελευθερίας και πίστης. Θα θυμίζει σε όλους πως η ελευθερία χωρίς Θεό χάνεται, ενώ με τον Θεό γίνεται ευλογία. Θα θυμίζει πως η αληθινή ελευθερία είναι να αγαπάς, να συγχωρείς και να υπηρετείς. Γιατί «εσείς κληθήκατε σε ελευθερία, μόνο να μην γίνεται η ελευθερία αφορμή για την αμαρτία»¹².

Ας είναι αιώνια η μνήμη των προγόνων μας που αγωνίστηκαν. Ας είναι ζωντανή η πίστη που τους ενέπνευσε. Και ας είναι πάντοτε φωτεινή η ελευθερία της Φλώρινας, η οποία δεν είναι μόνο σελίδα της ιστορίας, αλλά φως ζωής και ευλογία Θεού.

Παραπομπές:

1. Δευτερονόμιο 20.4
2. Γένεση 1.27
3. Ψαλμός 33.12
4. Ψαλμός 118.24

5. Α΄ Θεσσαλονικείς 5.18

6. Γαλάτας 5.1

7. Β΄ Κορινθίους 3.17

8. Ιωάννης 8.32

9. Παροιμίες 10.7

10. Ψαλμός 33.5

11. Δευτερονόμιο 8.11

12. Γαλάτας 5.13